

РЕШЕНИЕ

№ 38908

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Мария Ботева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4724** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. АССГ е сезиран от Председателя на ДАНС с касационна жалба /КЖ/ срещу решение № 266 от 25.01.2026 г. на СРС, НО, 20 с-в, по анд № 6400/2025 г., с което е отменено наказателното постановление /НП/, издадено срещу К. груп ООД.

Моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира разноски. Прави възражение за размера на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът К. груп ООД моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП счита КЖ за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема следното:

С процесното НП на К. груп ООД в качеството му на „обменно бюро“ – задължен субект по чл. 4, т. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за извършено нарушение на чл. 53, ал. 1 вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

СРС е отменил НП, като е приел, че АУАН не е съставен в срока по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, както и че не е нарушено изискването на чл. 53, ал. 1 ЗМИП, макар дружеството да не е направило копие на личната карта на клиента при закупуване на 6000 евро в обменното бюро.

АССГ не споделя изводите на СРС.

Между страните не е налице спор по фактите, видно от събраните в хода на административно-

наказателното производство документи. Извършена е процесната сделка за обмяна на валута на стойност над 5000 евро, съставляваща „случайна сделка“ по см. на пар. 1, т. 19 от ДР на ЗМИП. Дружеството като задължен субект по чл. 4, т. 4 от ЗМИП е идентифицирало купувача на валутата Л. Т. А. чрез представянето на официален документ за самоличност и попълване на декларация, но без служителят да е направил копие от личната му карта, за което дружеството сочи, че било поради липсата на скенер устройство в обекта.

Настоящият състав не споделя изводите на СРС, че е нарушен чл. 34, ал. 2 от ЗМИП, тъй като този извод е в противоречие с Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г. и Тълкувателно решение № 48 от 28.XII.1981 г. по н. д. № 48/81 г., ОСНК на ВС на РБ. Видно от събраните доказателства деянието е извършено на 20.03.2024 г., проверката е започнала въз основа на заповед от 17.07.2024 г. със срок до 26.07.2024 г., като именно на тази дата са постъпили допълнителни доказателства от дружеството, видно и от подадени от същия писмени обяснения, цитиращи именно тази дата. 6-месечният срок по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН изтича на 26.01.2025 г. /неделя/, т.е. на 27.01.2025 г. – присъствен ден, поради което и съставеният на 27.01.2025 г. АУАН е в законоустановения 6-месечен срок.

На следващо място, не е налице твърдяното нарушение на материалния закон. СРС неправилно е тълкувал предлога „и“ в нормата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, която изисква кумулативното наличие на двете предпоставки – представяне на документ и снемане на копие от него. Последното безспорно не е сторено. Не е предвидена възможност за субекта по чл. 4 от ЗМИП да избира начина за идентификация на клиента, респ. да не направи копие на личната му карта. Дали ДАНС и МВР имат служебен достъп до документите на клиента, както се възразява в писмения отговор, е неотносимо към вмененото с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП задължение. Обстоятелството, че в процесния случай е направена частична идентификация на клиента, е относимо към размера на административното наказание, тъй като извършените от К. груп ООД действия сочат безспорно на по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Именно и поради това административното наказание е наложено в минимален размер съгл. чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

Възможността за приложение на чл. 28 от ЗАНН е изключена изрично с разпоредбата на чл. 123а, ал. 2 от ЗМИП.

В горния смисъл е и съдебната практика: напр. Решение № 2930 от 29.04.2022 г. на АдмС - С. по адм. д. № 1805/2022 г., Решение № 1881 от 23.03.2021 г. на АдмС - С. по адм. д. № 10322/2020 г. и др.

С оглед на изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото от Председателя на ДАНС НП.

При този изход на спора в тежест на К. груп ООД остават направените от него разноски.

Касаторът претендира юрисконсултско възнаграждение като с оглед изхода на делото ответникът следва да му заплати такова за двете инстанции в размер на 150 евро на основание чл. 63д от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 266 от 25.01.2026 на СРС, НО, 20 с-в, по анд № 6400/2025 г. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-35/18.03.2025 г., издадено от Председателя на

ДАНС, с което на К. груп ООД на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП.

ОСЪЖДА К. груп ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ДАНС разноски за юрисконсултско възнаграждение пред СРС и АССГ в размер на 150 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: